

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/96/WPZiB

z dnia 15 lutego 2010 r.

w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP),

a także mając na uwadze, co następuje:

wsparcie to powinno stanowić część szerszych i spójnych ram obejmujących ścisłą współpracę i koordynację UE z Unią Afrykańską, Organizacją Narodów Zjednoczonych i innymi odpowiednimi partnerami, w szczególności ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki. Jeżeli chodzi o Unię Afrykańską, Rada podkreśliła także znaczenie misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM).

(1) W przyjętej w dniu 26 maja 2009 r. rezolucji 1872 (2009) w sprawie sytuacji w Somalii Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) podkreśliła znaczenie odtworzenia, szkolenia, wyposażenia i utrzymania somalijskich sił bezpieczeństwa, a także wezwała państwa członkowskie oraz organizacje regionalne i międzynarodowe, by zapewniły wsparcie techniczne służące szkoleniu i wyposażeniu somalijskich sił bezpieczeństwa. W przyjętej w dniu 30 listopada 2009 r. rezolucji 1897 (2009) RB ONZ przywołała swoje poprzednie rezolucje i potwierdziła, że respektuje suwerenność, integralność terytorialną, polityczną niezależność i jedność Somalii.

(2) W konkluzjach z dnia 27 lipca 2009 r. Rada postanowiła zwiększyć zaangażowanie w propagowanie pokoju i rozwoju w Somalii. W tym celu Rada przeanalizowała możliwości przyłączenia się Unii do międzynarodowych wysiłków, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa.

(3) W konkluzjach z dnia 17 listopada 2009 r. Rada stwierdziła, że dalsze wsparcie przez Unię sektora bezpieczeństwa w Somalii należy rozważyć w ramach kompleksowego podejścia UE do sytuacji w Somalii oraz że

(4) W dniu 17 listopada 2009 r. Rada zatwierdziła koncepcję zarządzania kryzysowego dotyczącą ewentualnej misji Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony mającej na celu przyczynienie się do szkolenia sił bezpieczeństwa tymczasowego rządu federalnego Somalii i zwróciła się o przeprowadzenie dalszych prac w zakresie planowania. Następnie Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) powołał organ ds. planowania.

(5) W pismach z dnia 18 listopada 2009 r. i 23 stycznia 2010 r. tymczasowy rząd federalny Somalii wyraził wdzięczność za podejmowane przez Unię wysiłki mające na celu koordynowanie szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa oraz za wysiłki na rzecz pokoju i stabilności w Somalii; zapewnił on Unię o swoim zaangażowaniu w ponoszenie odpowiedzialności związanej z naborem, szkoleniem i utrzymaniem poborowych; podkreślił także swoje zaangażowanie w politykę szerszego sektora bezpieczeństwa w Somalii.

(6) W piśmie z dnia 30 listopada 2009 r. zastępca specjalnego przedstawiciela Unii Afrykańskiej w Somalii przyjął za aprobatą, w imieniu Komisji Unii Afrykańskiej, pozytywny wynik rozważań UE na temat szkolenia ponad 2 000 żołnierzy somalijskich sił bezpieczeństwa.

(7) W dniu 8 grudnia 2009 r. Rada wybrała opcję wojskowo-strategiczną dla ewentualnej misji wojskowej UE.

- (8) W sprawozdaniu przeznaczonym dla RB ONZ z dnia 31 grudnia 2009 r. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych odniósł się do koncepcji zarządzania kryzysowego dotyczącej ewentualnej misji Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa i podkreślił, że gdy rozpocznie się realizacja zaplanowanych przez UE szkoleń, osoby z UE prowadzące te szkolenia powinny kierować się zharmonizowanymi i zatwierdzonymi programami.
- (9) W piśmie z dnia 5 stycznia 2010 r. minister obrony Ugandy z zadowoleniem przyjął planowaną misję Unii wspierającą somalijski sektor bezpieczeństwa oraz zwrócił się do Unii, by uczestniczyła w szkoleniu somalijskich sił bezpieczeństwa w Ugandzie przez co najmniej rok.
- (10) W dniu 20 stycznia 2010 r. Unia złożyła tymczasowemu rządowi federalnemu Somalii propozycję przyczynienia się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa.
- (11) W konkluzjach z dnia 25 stycznia 2010 r. Rada uzgodniła zorganizowanie misji wojskowej UE, która ma przyczynić się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa w Ugandzie, gdzie siły somalijskie już są szkolone. Misja miałaby również ułatwić koordynację działań UE z działaniami AMISOM. Ponadto Rada uzgodniła, że misja wojskowa UE rozpoczęłaby się przy okazji następnego naboru uczestników szkolenia, które ma się rozpocząć wiosną 2010 roku; byłaby ona prowadzona w ścisłej koordynacji z partnerami, w tym tymczasowym rządem federalnym Somalii, Ugandą, Unią Afrykańską, Organizacją Narodów Zjednoczonych i Stanami Zjednoczonymi Ameryki. Rada uznała, że szkolenie to należy przeprowadzić jako część szerszej zakrojonych wysiłków międzynarodowych, obejmujących między innymi sprawdzanie uczestników szkolenia, monitorowanie i szkolenie sił po ich powrocie do Mogadyszu oraz finansowanie żołdu żołnierzy i wypłacanie go.
- (12) KPiB powinien sprawować – pod kierownictwem Rady i WP – polityczną kontrolę nad misją wojskową UE, zapewniać jej kierownictwo strategiczne i podejmować stosowne decyzje zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).
- (13) Należy wynegocjować i zawrzeć umowy międzynarodowe dotyczące udziału państw trzecich w misjach UE oraz statusu jednostek i personelu UE.
- (14) Na mocy art. 41 ust. 2 TUE oraz zgodnie z decyzją Rady 2008/975/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena) ⁽¹⁾ (zwaną dalej „decyzją Athena”) wydatki operacyjne wynikające z niniejszej decyzji, które mają wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, powinny być ponoszone przez państwa członkowskie.
- (15) Artykuł 28 ust. 1 TUE przewiduje, że w decyzjach Rady określa się środki, które mają być oddane do dyspozycji Unii. Finansowa kwota odniesienia na okres dwunastu miesięcy na pokrycie wspólnych kosztów misji wojskowej UE jest możliwie najdokładniejszą, aktualną wartością szacunkową i nie ma wpływu na ostateczne kwoty, które zostaną uwzględnione w budżecie przed jego zatwierdzeniem zgodnie z zasadami ustanowionymi na mocy decyzji Athena.
- (16) Zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne. Dania nie uczestniczy zatem w finansowaniu niniejszej misji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Misja

1. Unia prowadzi szkoleniową misję wojskową, zwaną dalej „EUTM Somalia”, aby przyczynić się do wzmocnienia tymczasowego rządu federalnego Somalii jako funkcjonującego rządu służącego obywatelom Somalii. Misja wojskowa UE ma na celu w szczególności przyczynienie się do wszechstronnej i trwałej perspektywy rozwoju somalijskiego sektora bezpieczeństwa przez wzmocnienie somalijskich sił bezpieczeństwa drogą zapewnienia szczegółowego szkolenia wojskowego, oraz wsparcia zapewnionego przez Ugandę szkolenia, 2 000 somalijskich poborowych łącznie do poziomu plutonu, w tym stosownych szkoleń modułowych i specjalistycznych przeznaczonych dla oficerów i podoficerów. Misja wojskowa UE prowadzi działania w ścisłej współpracy i koordynacji z innymi podmiotami społeczności międzynarodowej, zwłaszcza z Organizacją Narodów Zjednoczonych, misją Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

2. Szkolenie wojskowe UE prowadzone w tym celu odbywa się głównie w Ugandzie zgodnie z politycznym celem misji UE polegającym na przyczynieniu się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa, tak jak określono to w koncepcji zarządzania kryzysowego zatwierdzonej przez Radę w dniu 17 listopada 2009 r. Jeden z elementów misji wojskowej UE jest również zlokalizowany w Nairobi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 96.

Artykuł 2**Mianowanie dowódcy UE**

1. Pułkownik Ricardo GONZÁLEZ ELUL zostaje niniejszym mianowany dowódcą misji UE.
2. Dowódca misji UE sprawuje funkcje dowódcy operacji UE i dowódcy sił UE.

Artykuł 3**Wyznaczenie dowództwa UE**

Dowództwo UE misji znajduje się w Ugandzie. Będzie ono obejmować biuro łącznikowe w Nairobi i komórkę wsparcia w Brukseli. Pełni ono funkcje zarówno dowództwa operacji, jak i dowództwa sił.

Artykuł 4**Planowanie i rozpoczęcie misji**

Decyzję o rozpoczęciu misji wojskowej UE podejmuje Rada po zatwierdzeniu planu misji.

Artykuł 5**Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne**

1. W ramach odpowiedzialności Rady i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”), Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne misji wojskowej UE. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania stosownych decyzji, zgodnie z art. 38 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Upoważnienie to obejmuje uprawnienia niezbędne do zmiany dokumentów związanych z planowaniem, w tym planu misji i struktury dowodzenia. Obejmuje ono również uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawie mianowania dowódcy misji UE. Rada zachowuje uprawnienia do podejmowania decyzji co do celów i zakończenia misji wojskowej UE.
2. KPiB regularnie przedstawia Radzie sprawozdania.
3. KPiB regularnie otrzymuje od przewodniczącego Komitetu Wojskowego UE (EUMC) sprawozdania dotyczące przebiegu misji wojskowej UE. KPiB może w stosownych przypadkach zapraszać dowódcę misji UE na swoje posiedzenia.

Artykuł 6**Kierownictwo wojskowe**

1. EUMC monitoruje właściwe przeprowadzanie misji wojskowej UE, za której przebieg odpowiedzialny jest dowódca misji UE.

2. EUMC regularnie otrzymuje sprawozdania od dowódcy misji UE. Może w stosownych przypadkach zapraszać dowódcę misji UE na swoje posiedzenia.

3. Przewodniczący EUMC pełni rolę głównego punktu kontaktowego w relacjach z dowódcą misji UE.

Artykuł 7**Wykonanie i spójność działania Unii**

1. WP zapewnia wykonanie niniejszej decyzji i jej spójność z działaniami zewnętrznymi Unii jako całości, w tym z programami rozwojowymi Unii.
2. Dowódca misji UE wspiera WP w wykonaniu niniejszej decyzji.

Artykuł 8**Udział państw trzecich**

1. Bez uszczerbku dla autonomii podejmowania decyzji przez Unię lub dla jednolitych ram instytucjonalnych oraz zgodnie z odpowiednimi wytycznymi Rady Europejskiej, państwa trzecie mogą zostać zaproszone do udziału w misji.
2. Rada upoważnia niniejszym KPiB do zaproszenia państw trzecich, by zadeklarowały swój wkład, i do podjęcia, na zalecenie dowódcy misji UE i EUMC, stosownych decyzji w sprawie przyjęcia proponowanych wkładów.
3. Szczegółowe warunki dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umów zawieranych na mocy art. 37 TUE oraz zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Jeżeli Unia i państwo trzecie zawarły umowę ustanawiającą ramy udziału tego państwa trzeciego w misjach zarządzania kryzysowego Unii, postanowienia takiej umowy mają zastosowanie w kontekście niniejszej misji.
4. Państwa trzecie, które wnoszą istotny wkład wojskowy w misję wojskową UE, mają w odniesieniu do bieżącego zarządzania misją takie same prawa i obowiązki, jak państwa członkowskie biorące udział w tej misji.

5. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podjęcia stosownych decyzji w sprawie ustanowienia komitetu uczestników, w przypadku gdy państwa trzecie wniosą istotne wkłady wojskowe.

Artykuł 9

Status personelu dowodzonego przez UE

Status jednostek dowodzonych przez UE i personelu tych jednostek, w tym przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania ich misji i jej sprawnego przebiegu, może stanowić przedmiot umowy zawartej na mocy art. 37 TUE oraz zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 218 ust. 3 TFUE.

Artykuł 10

Uzgodnienia finansowe

1. Wspólnymi kosztami misji wojskowej UE zarządza się zgodnie z decyzją Rady 2008/975/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena)⁽¹⁾ (zwaną dalej „decyzją Athena”).

2. Ustala się finansową kwotę odniesienia dla wspólnych kosztów misji wojskowej UE w wysokości 4,8 mln EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 32 ust. 3 decyzji Athena, wynosi 60 %.

Artykuł 11

Udostępnianie informacji stronom trzecim

1. WP zostaje niniejszym upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unii Afrykańskiej (UA, AMISOM) i innym stronom trzecim związanym z niniejszą decyzją informacji i dokumentów niejawnych UE sporządzonych do celów misji wojskowej UE opatrzonych klauzulą tajności o poziomie nie wyższym niż stosowny dla każdego z nich, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa⁽²⁾.

2. WP zostaje niniejszym upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych, UA, AMISOM i innym stronom trzecim związanym z niniejszą decyzją dokumentów

jawnych UE odnoszących się do obrad Rady dotyczących misji wojskowej UE, które objęte są obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady⁽³⁾.

Artykuł 12

Wejście w życie i zakończenie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Misja wojskowa UE zostaje zakończona w 2011 roku po dwóch kolejnych sześciomiesięcznych okresach szkoleniowych.

3. Niniejszą decyzję uchyla się z dniem zamknięcia dowództwa UE, biura łącznikowego w Nairobi i komórki wsparcia w Brukseli, zgodnie z zatwierdzonymi planami dotyczącymi zakończenia misji wojskowej UE oraz bez uszczerbku dla procedur dotyczących audytu i prezentacji sprawozdań finansowych misji wojskowej UE, ustanowionych w decyzji Athena.

Artykuł 13

Publikacja

1. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Decyzje KPiB w sprawie mianowania dowódcy misji UE i w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich, jak również w sprawie ustanowienia komitetu uczestników, także zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lutego 2010 r.

W imieniu Rady

Á. GABILONDO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 96.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa (Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).